

Edizione diplomatico-interpretativa

Bernard lauentador.	Bernard la Ventador.
I	I
LAn can uei per mie lala(n) da. Dels arbres chair la fueilla. Anç quel freidura ses panda. Nil genç terminis sesconda. Mes bel quesia au citç mochanç. Questa naurai mais de dos anç. Ecouen q(ue)n fases menda.	Lancan vei per mie la landa dels arbres chair la fueilla, anç que·l freidura s?espanda ni·l genç terminis s?esconda, m?es bel que sia aucitç mo chanç, qu?esta n?aurai mais de dos anç, e coven que·n fas?esmenda.
II	II
MOut mes greu que ia reblan da. Cellei que uas mi sorgoil la. Car semos cors reil dema(n) da. Nol platç que moç mires ponda. Ben mauci mos nesis talanç. Car sec damor los be lç semblanç. Enon ue camor(s) latenda.	Mout m?es greu que ia reblanda cellei que vas mi s?orgoilla, car se mos cors re·il demanda, no·l platç que moç m?i responda. Ben m?auci mos nesis talanç, car sec d?amor los belç semblanç e non ve c?amors l?atenda.
III	III
TAn sab dengien ede ganda. Cades cugamar me uoilla. Be(n) dousa men me truanda. Cab bel semblan me confonda. Do mna conoisses nuils enanç. Que ben cre ques uostres lo danç. Consi que uostrom mal prenda.	Tan sab d?engien e de ganda c?ades cug amar me voilla. Ben dousamen me truanda, c?ab bel semblan me confonda! Domna, conoisses nuils enanç, que ben cre qu?es vostres lo danç, consi que vostr?om mal prenda.
IV	IV

MAl ofaran si nom manda. Ue nir laihonse des pueilla. Que u sia per sa comanda. Pres de leig iosta les ponda. Eltragal solars ben chauçanç. Age no ilç et humilianç. Sil platç que sos pes me tenda.	Mal o faran, si no·m manda venir lai hon se despueilla, qu?eu sia per sa comanda pres de leig, iosta l?esponda, e·l traga·l solars ben chauçanç, a genoilç et humilianç, si·l platç que sos pes me tenda.
V	V
DIeus que tot lo mon garanda. Li me ten cor que macueilla. Came non ten prouianda. Ni negus bens no maonda. Tan soi ues labella dopta(n)ç. Per qui era(m) ren allei merce ianç. Sil plaç quem don oquem uenda.	Dieus, que tot lo mon garanda, li met?en cor que m?acueilla, c?a me non ten pro vianda ni negus bens no·m aonda. Tan soi ves la bella doptanç, per qui era·m ren a llei merceianç: si·l plaç que·m don o que·m venda!
VI	VI
FAtç es lo uers tot arranda. Si que motç noi des cab due illa. Outra la terra norman da. Part lafera mar pre on da. Esem ioi de midonç loin gnanç. Ues sem tira com aim anç. La bella cui deus defe(n)da.	Fatç es lo vers tot a rranda, si que motç no·i descabdueilla, outra la terra normanda, part la fera mar preonda; e se·m ioi de midonç loingnanç, ves se·m tira com aimanç la bella cui Deus defenda.
VII	VII
Sil reis engles el dux nor manç. Ouol eu la uerrai abanç. Queluenrç no(s) sobre prenda.	Si·l reis engles e·l dux normanç o vol, eu la verrai abanç que·l venrç nos sobreprenda.
VIII	VIII
Pel rei sor en gles enor manç. Esinon fos m os aimanç. Resterà tro part kalenda.	Pel rei sor engles e normanç, e si non fos Mos Aimanç, resterà tro part kalenda.

- letto 310 volte

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/edizione-diplomatico-interpretativa-1332>